

Full Oficial del Consell Municipal

No es retornen originals
ni s'accepta correspondència
sobre els mateixos.

Any II - Vilanova i La Geltrú, dimecres, 27 d'octubre del 1937 - Núm. 462

Sols es respon de la publicació
d'aquelles notes que se'ns tra-
metin abans de les 8 del vespre.

La nova forma del treball de la terra

D'una manera inesperada, després del 19 de Juliol, va sortir la forma d'organització del treball col·lectiu de la terra. Va sortir d'una manera espontània, sense preparació sisquera, combatuda i despreciada pels elements que més interès haurien hagut de tenir en fomentar-la i assegurar-la. Però, com en totes les coses que són combatudes sense mesura, només pel desig i sense base, les col·lectivitats agrícoles, des del 19 de Juliol ençà, han vingut fen via de relació entre si i s'han comportat donant mostres de convivència entre unes i altres sense preguntar a quina Sindical determinada pertanyien, encara que hi hagi hagut qui hagués tingut interès a demostrar el contrari. Han estat filles exclusivament de la mateixa voluntat dels treballadors de la terra, per més defectes que ens hi vulguin demostrar els nostres advesaris. Defectes d'una criatura que té el bon desig de viure, amb experiència, per dessorre les desferres socials del capitalisme, de les religions i la vella política. De quins defectes de base poden ésser acusades les col·lectivitats, si des de que han vist la llum pública, com a premi de la seva audàcia revolucionària, s'han vist combatudes fins a la sacietat?

Com argument de combat, s'ens ha dit, inclús, que les col·lectivitats agrícoles eren filles del robo. S'ens ha volgut demostrar, sense lograr-ho, que els col·lectivistes erem uns vividors de l'hampa. Ja veieu fins allà on arriba l'obcecació dels egoistes individuals. ¡Són coses que ve repetint la història!

Posem per norma la Col·lectivitat Vilanovesa, que únicament s'ha incautat de les finques abandonades pels propietaris fugitius i els que no estaven adictes al règim, aprovades pel Comitè de Defensa Local compost de totes les representacions antifeixistes de la població i una assemblea general extraordinària del Sindicat de Treballadors Agrícoles, convocada exclusivament per aital objecte i publicades oportunament per aquest mateix FULL i per l'emissora de Vilanova; posem, diem aquesta norma, i dieu-nos per quin motiu de base ha d'ésser combatut el treball col·lectiu d'aquesta població? Què haurien estat de totes les finques incautades pel Comitè Tècnic Social d'Agricultura i Ramaderia, si no hagués organitzat aquesta nova estructuració de treball Agrícola? On haurien anat a parar totes aquestes finques? Al Sindicat, per que fossin repartides a mida dels egoismes desenfrenats dels individualistes de preferència, com ja queda demostrat en certes reparticions d'objectes agrícoles d'aquesta població?

De les 36 finques rústiques de la Col·lectivitat Agrícola hi ha un considerat nombre que la col·lectivitat podria, inclús, donar una subvenció perquè els altres les treballassin a ús i costum de bon pagès; i en canvi, la col·lectivitat no fa distincions de conreu sabent per endavant que els beneficis no resulten com altres terres.

Qui s'en hauria volgut fer càrrec d'una manera familiar o individual d'aquestes terres que estan condemnades a un benefici migrat i reduït? Hi ha algun d'aquests pretensiosos anticol·lectivistes que ens vulgui presentar un programa de repartiment individual o familiar (que de fet és el mateix) que vulgui sentar càtedra de racionalitat més justa i equitativa del treball col·lectiu de la terra? La forma de combatre les col·lectivitats fins avui ha estat una acció de despit a espatlles mateix de voler fer fracassar la revolució i perdre la guerra! En temps de guerra, els productes de tota classe de treball han d'ésser repartits equitativament per tots els coparticipants; i coparticipants som els que prenem part en tota classe de treball a la rera-guarda i a les trinxeres.

Decret de Sindicació forçosa no ve a satisfer les ànsies del Decret de les col·lectivitats agrícoles voluntàries. Són dos organismes que dins el desenvolupament del treball i la distribució dels productes es diferencien per mitjà d'un abisme. Es diferencien entre l'egoisme afe-

rrissat de tendències egoistes particulars i les col·lectives. L'adquisició de productes i distribució amb caràcter col·lectiu per una sèrie d'individualitats diferenciades per la retenció de la cosa del «meu» i el «teu», fa que vulguin pretendre desvirtuar el de tots: El «teu» i el «meu» resta viu i dins el Sindicalisme de tota classe, que no sigui baix la base de la perfecta igualtat en el treball i la participació dels productes de la terra. El «teu» i el «meu» és la causa dels estralls comesos contra els que tenen vives les ideologies de la igualtat, encara que relativa, de les coses. El de «tots» és Col·lectivisme Agrari que quan no hi ha pa i patates a la població ofereix totes les seves existències, mentre que els individualistes del Sindicat Agrícola es retenen el blat per fins purament egoistes. La sindicació forçosa és la base egoista d'uns individus; i la col·lectivització voluntària és la base primitiva que encamina el comportament altruista.

JOSEP RICART

Mis amigos, los libros

En un rincón quieto y apartado del resto de la casa tengo mi biblioteca, y en la soledad de mis libros encuentro aquella felicidad que con tanto anhelo corría en su busca creyendo encontrarla tras los banales placeres, que sólo me proporcionaron sinsabores y desesperanzas.

La casualidad me trajo, una vez, a mis manos un libro que hojeé con el único objetivo de distraer unas largas e interminables horas de ocio forzado, entre unas rejas de cárcel. Mi intención era leerlo porque sí, y así lo leí. Terminado aquel, leí otro y después otro, y más tarde otro, y a medida que los iba leyendo y saboreando, las largas e interminables horas se convirtieron en cortas y rápidas.

Hoy, con todos ellos y otros más, en mi habitación, transformada en gabinete de lectura, no es como me era ese lugar pesado y triste.

Cuando contemplo mis libros, rebosante de gozo y de satisfacción, recuerdo que antes miraba como cárcel las mismas paredes que hoy

me facilitan la felicidad, maravillándome de la transformación.

¡Oh, libros míos, cuánto agradecimiento os debo! Prometo amaros toda la vida y para recompensar en algo el placer que os debo, procuraré con todos mis medios cuidaros como merecéis, no desprendiéndome de vosotros por ningún concepto y aumentándoos un mayor número de nuevos compañeros para que engroséis estas filas hasta llenar por completo el claro de los estantes.

Una vez llenos, bien alineados, representaréis el ejército defensor del trono de la sabiduría y de la felicidad que son las únicas majestades que tienen derecho a subsistir.

Con la variada colección de manuales científicos proporcionáis toda clase de datos y hechos del pasado y del presente; con las enciclopedias, respondéis rápidamente a las dudas; con la historia la arqueología y la filosofía dais nuevas orientaciones; con las ciencias naturales, descripciones de viajes y países, planos, mapas y guías, ilustráis y recordáis nuestras rutas o nos preparáis desde vuestro rincón los próximos viajes, anticipando las comodidades y los más mínimos detalles que en cualquier punto del globo se pueden encontrar.

Vosotros lo representáis todo, los grandes y pequeños descubrimientos, las nuevas y viejas inquietudes y las altas bajas oscilaciones de todo lo bueno y malo. Con la novela y el teatro enseñáis las costumbres y caracteres de todos los pueblos; con los clásicos, sois el origen de los orígenes; y con las bellas artes convertís lo malo y feo en bueno y bello.

Uno por uno representáis grandes individualidades y juntos sois la fuerza mayor del mundo. Teniéndoo a mi lado me siento fuerte y generoso, no espantándome de las adversidades que se me pueden presentar en el resto de mis días, pues estoy seguro de la ayuda que facilitaréis para resolverlas.

X.

Anecdotalari bibliòfil

Entre metges

—Hola, Enric. On vas?
—Vaig a embalsamar el cadàver d'un client.
—Carat! No sabia que tu mateix t'encuadernessis les obres.

CIUTADÀ:

Estripa el tiquet que t'ha correspost per l'arbitri sobre una consumació realitzada o sobre un article adquirit. Evitaràs que pugui ésser tornat a cobrar il·legalment.

Inspección de Primera Enseñanza

En el tablón de anuncios de la Escuela Nacional —Rambla F. Maciá, 10— se encuentra expuesta la lista de los niños y niñas inscritos en las Escuelas Nacionales que han sido declarados aptos para pasar a las pruebas de ingreso en el Instituto de Segunda Enseñanza.

Estas pruebas comenzarán el jueves, día 28 del actual mes, a las tres y media de la tarde, en la misma Escuela, donde se halla expuesta la relación de los declarados aptos. Cada uno debe presentarse con un pliego de papel blanco y mango y pluma.

Villanueva y Geltrú, 26 octubre 1937.

PROVEIMENTS

CARN DE VEDELLA

Es notifica al públic en general que avui dimecres, dia 27, es vendrà carn a les carniceries de F. Esteve, carrer Mercaders, que li correspondran les targes núms. 1, 3, 5, i demés números imparells; la carniceria de F. Badia, Plaça Dr. Robert, li correspondran les targes núms. 152, 154, 156 i demés números parells.

La venda de la carn començarà a les 5 de la tarda.

AVISOS I NOTICIES

SINDICAT AGRÍCOLA

S'assabenta a tots els socis d'aquest Sindicat que demà dijous, dia 28, tindrà lloc el repartiment de nítrat de sosa a tots els socis inscrits.

Hores de despatx: de 8 a 12 matí, i de 4 a 7 tarda.

LA JUNTA

Hi ha moltes maneres de contribuir a la guerra. Una de ben fàcil i, tanmateix, de resultats ben fecondíssims i humanitaris: proporcionar llibres i revistes als ferits de guerra caiguts defensant la República.

Els donatius poden fer-se a les oficines de la CLÍNICA MILITAR DE VILANOVA, a qualsevol hora hàbil.

DONATIUS

Socors Roig Internacional S. C.

Relaciones 40 y 41.—5 y 18 octubre

Donativos

Pañerías Sabadell: 4 retales abriguitos niño.
Casa Riera: dos peleles niño.

Metálico

Pilar Oliva	2
Luisa Vellvé	2
Benigno Escobar	2
Primitivo Cucurella	1
Joaquín Vicente	2
Antonia Artigas	0'75
Colectas	103'60
Total	113'35

Socorros concedidos

Se han repartido 11 batas de mujer y tres de joven; 4 batas delantales niña; 3 camisetas niña y tres chico; 3 gerseys de hombre, 2 de niño y uno de joven; 4 camisas hombre y chico; 3 pares de zapatillas y alpargatas de mujer, niño y hombre, y 13 metros lienzo crudo, en trozos.

El Comité

Gonsell Municipal

Donatius rebuts a favor de les víctimes del feixisme:

Suma anterior	1.937'25
J. Torres Tomàs	5
X. X. X.	25
J. Torres Tomàs	5
J. Torres Tomàs	5
Pujol Rius	5
Total	1.982'25

Continua oberta la inscripció en els baixos de les Cases Consistorials (Oficina de Dipositoria) i hores de 9 a 13 i de 17 a 20.

Vilanova i La Geltrú, 26 octubre del 1937.

Hojeando la prensa extranjera

La disminución del tráfico germano-español

La prensa alemana publica una estadística sobre el comercio germano-español para los cinco primeros meses del año en curso, de la cual se desprende que en este período las exportaciones alemanas hacia España han disminuido en un 63 por 100, y las importaciones españolas en Alemania en un 41 por 100 con relación al período correspondiente del año último. Dado que el balance del comercio exterior alemán con España no figuraba en 1929, año-record, más que con un porcentaje de 1,6 por 100 para las exportaciones y 1,9 por 100 para las importaciones, y que desde aquella fecha los intercambios comerciales entre los dos países no han hecho más que disminuir, le es difícil al gobierno alemán sostener la tesis que mantiene actualmente su flota en aguas españolas para asegurar la protección de un pretendido potente tráfico comercial con España.

Imp. C. N. T.—F. A. I.—J. L. — Vilanova i La Geltrú